

Min Mening var, at den lovgivende Magt vilde blive saaledes møttet med Enkeltheder vedrørende disse Spørgsmaal, at det skulde blive et naturligt Duffe hos den, naar den havde faaet denne fuldkomne Klarhed og Indsigt i disse Spørgsmaal, at give, ikke Myndigheden med Hensyn til Bevilgelsen af Hovedsummerne, men Anvendelsen i det Enkelte ud af sin Haand. Dette er forøvrigt en Ansættelse, der ikke staaer i Forbindelse med dette Forslag; det er ganske vist en sikker Betingelse fra min Side, at Lønningsfondet optages som særskilt Fond paa Finantsloven, men fordi man gjør dette Skridt, behøver man jo ikke at gjøre det andet.

Den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (F. A. Hansen) meente, at de geistlige Embedsmænd maatte stilles i Klasse med de juridiske Embedsmænd, han kunde ikke see, hvori Forskjellen skulde bestaae mellem disse to Slags Embedsmænd. Men staaer der da ikke noget Særligt i Grundloven om Folkekirken? Er ikke Folkekirken der anerkjendt som et Samfund? Men er Folkekirken et Samfund, er det da ikke ganske naturligt, at den som Samfund behandles paa en anden Maade? Er det ikke det Maal, hvortil man maatte ønske at arbejde hen, men som det er saa overordentlig vanskeligt at naae, at Folkekirken kom til at indtage en friere Stilling? Er det ikke Noget, som ligger i Grundlovens Ord? Thi den Forklaring, her er givet, at dette Udkast her skulde være et Stykke af Kirkens Forsfatning, den antager jeg ikke; nei, dette Lovudkast har ikke Noget at gjøre med Forsfatningen. Vi, der ere noget ældre og som ere blevne graae under de forskjellige politiske Kampe, vi vide, hvad det vil sige at kæmpe for en Forsfatning. At kalde dette Lovudkast en Deel af Kirkens Forsfatning, det vilde være det Samme, som om man vilde sige, at en Lov om Politiets Organisation i Kjøbenhavn var en Deel af Kongeriget Danmarks Forsfatning. Man vilde paa denne Maade gjøre Detailspørgsmaal til Dele af Forsfatningen. Nei, med de herhenhørende Ord i Grundloven forstaaes der, at Folkekirken skal have en friere og selvstændigere Stilling. Jeg troer, at ogsaa i denne Retning vilde det være et væsentligt og vigtigt Skridt, naar denne Lov gik igjennem, og i denne Hen-

seende er det egentlig, at den har Betydning for mig, og jeg troer, at naar man kom fuldkommen ind i alle de herhenhørende Spørgsmaal, vilde det ikke være vanskeligt at tilveibringe Samklang med den lovgivende Magts forskjellige Afdelinger.

Hvad det Tilbud angaaer, som er gjort af den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning), da maa jeg tilstaae, at Folkekirken, efter min Overbeviisning, i økonomisk Henseende vilde slaae sig ved at modtage det. Det vilde være saa langt fra, at derved vilde være en Formindsfælse af Udgifter eller en Indtægt for Statskassen, at hans Forslag tværtimod vilde medføre meget betydelige Opsprokker, og fra den anden Side betragtet staaer Lønningsfondet som noget i og for sig Duffeligt, fordi det begrænses Dufferne og Bestræbelserne indenfor et vist Omfang. Det er i det Mindste min Overbeviisning, at naar Sagen kommer frem paa Finantsloven i en saadan Stikelse, som den af den ærede Rigsdagsmand antyde, vil man have langt mere ondt ved at sige Nei til de mange Forlangender, der i og for sig selv kan være billige, end naar alle disse Udgifter omsluttes af selve Lønningsfondens Grændser. At der ikke steer Misbrug i saa Henseende, at man ikke gaaer hen og bortdybser Geistlighedens Indtægter og saa bagefter kommer til Staten og beder den om at hde Tilskud, forebygges derved, at det Hele er sat ind i Finantsloven og gjort til Gjenstand for den lovgivende Magts kontrollerende Indflydelse. Ja, det er mig ikke muligt at svare paa, hvad den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds i dette Dieblik har sagt, det var ikke saa høit og tydeligt, at jeg kunde høre det. (Tscherning: Maa jeg bede om Ordet!).

Der er blevet anført, at Administrationen skulde vise en Tilbøjelighed til at gribe om sig. Nei, det er slet ikke Tilfældet; jeg finder, at Administrationen, saaledes som Sagerne nu ere ordnede, har hele den Myndighed, der er foreflaaet bibeholdt i Udkastet, og endnu Mere, ja betydeligt Mere; thi der er Intet, der i den Grad vil indskrænke Administrationens Omraade som netop det, at alle disse Spørgsmaal skulle afgjøres under Finantsloven; der